

ЛІЦЕЇСТ

Інформаційний вісник Нововолинського ліцею-інтернату Волинської обласної ради

**зі святом
Працівника
Освіти!!!**

Шановні вчителі! Від імені усього учнівського колективу дозвольте привітати Вас, дорогі наші наставники, із професійним святом.

Скільки поколінь Ви виховали, скільки недоосвічених пташенят випурхнуло у доросле життя з-під Вашого люблячого крила. Кожного дня Ви підносите наш неоціненний дар Знання і готуєте до найважливішого іспиту життєвого.

Тож нехай Вам завжди усміхається доля, хай на Вашому Шляху цвітуть квіти щастя і радості.

Творчої наснаги, цікавих ідей, слухняних учнів, здоров'я, миру, добробуту... та високої зарплатні Вам.

*Президент ліцею
Іжик Ольга*

Сьогодні в номері:

- Інтерв'ю з президентом... (с.2)
- Наші свята і будні... (с.4-5)
- Юні таланти... (с.2)
- Спортивні звітяги... (с.8)

Інтерв'ю з президентом...

Привіт, Олю!

Нещодавно пройшли вибори до нашого ліцейного парламенту і отримавши більшу кількість голосів ти стала президентом ліцею, з чим тебе я вітаю. Крім звання президента ти також удостоєна звання «Королеви знань». Поділись секретом успіху.

Ну, на жаль, ніякого секрету я не знаю. Просто потрібно працювати над собою, чітко визначити мету і крокувати до неї. Якби я склала формулу успіху, то це мало б такий вигляд: праця + підтримка друзів + 100% впевненість у собі й своїх силах і, звичайно, краплина удачі.

Наскільки мені відомо в попередні роки пост президента ліцею займали хлопці. Як ти гадаєш, твоя перемога - це випадковість, чи ліцеїсти зрозуміли, що дівоча вдача та настирливість зможе призвести до кращих змін?

Насправді, я не бачу різниці у тому хто займає пост Президента. Це залежить від характеру людини і аж ніяк не від статі. Хоча думаю, що трішки матриархату не зашкодить.

Якими були твої перші дії, як Президента нашого навчального закладу?

Перш за все - організація Дня самоврядування. Не думала, що це потребує стільки часу. А якщо бути чесною, то я ще тільки звикаю до своїх нових обов'язків.

Чи вдалося втілити в життя якісь із пунктів твоєї передвиборчої програми?

Просто зовсім мало часу і втілити свої задуми поки що не вдалось, хоча зараз проходить обговорення реалізації деяких з них. Думаю, що з часом всі пункти моєї програми будуть виконані (це як мінімум). Буду вдячна, якщо ліцеїсти вноситимуть якісь свої пропозиції щодо вдосконалення нашого шкільного життя.

Дякую за відвертість. І, наостанок, що ти можеш побажати ліцеїстам, щоб досягнути омріяних вершин?

Я думаю, що кожен має власну формулу успіху, завдяки якій досягне чималих висот. Не прогайте свого шансу, а ще краще, ідіть йому назустріч. В будь-якій ситуації залишайтеся собою і все вдасться!

Шляхи випускників

- Київський національний університет ім. Т.Г. Шевченка - 4
- КНЕУ - 1
- Національний університет «Кієво-Могилянська академія» - 2
- Київський національний університет харчових технологій - 23
- Київський національний авіаційний університет - 7
- Національний технічний університет України «КПІ» - 3
- Київський національний університет внутрішніх справ - 1
- Мистецький інститут стилю та візажу м. Київ - 1
- Національна академія полаткової служби м. Ірпінь - 1
- Київський міжнародний університет - 1
- Київський інститут міжнародних відносин - 1
- Київський національний аграрний університет - 1
- Київський університет економіки і права «Крок» - 1
- Київський національний транспортний університет - 4
- Київський інститут міжнародної економіки і підприємництва - 1
- Львівський національний університет ім. І.Франка - 8
- Національний університет «Львівська політехніка» - 7
- Львівський національний лісотехнічний університет - 1
- Львівський національний медичний університет ім. Д.Галицького - 4
- Львівський державний аграрний університет - 3
- Львівська національна академія ветеринарної медицини ім. Гжицького - 5
- Львівська фінансова академія - 1
- Львівський інститут економіки і туризму - 3
- Львівський державна академія внутрішніх справ - 1
- Львівська державна комерційна академія - 1
- НУ «Острозька національна академія» - 2
- Харківська нац. юридична академія ім. Я.Мудрого - 2
- Харківський національний університет - 1
- Чернівецький національний університет ім. Ю.Федьковича - 2
- Вінницький національний медичний університет - 1
- Тернопільський національний економічний університет - 3
- Тернопільський національний медичний університет - 1
- Одеська національна юридична академія - 1
- Дніпропетровський інститут інженерів транспорту - 1
- Волинський державний університет ім. Лесі Українки - 12
- Луцький біотехнічний інститут - 1
- МАУП - 2
- Польща. Університет інформаційних технологій і менеджменту. Жешув. - 6

Бадзюнь Оксана

- учениця 10-А класу. Навчається у ліцеї з 8-го класу (дуже подобається)

Хобі: писати поезію та малювати.

А «Артеці» (6-й клас) отримала диплом (і-ше місце) за найкращий малюнок. Малюю для себе, друзів.

Вірші почала писати з 1-го класу. Перший вірш був присвячений мамі. Майже всі твори приурочені родині. Теми поезії - сім'я, природа, любов, релігія...

Захоплюється журналістикою. Друкується в газетах: «Ліцеїст» (з 8-го класу), «Наше місто», «Місто вечірне».

Улюблені предмети: англійська мова, література (українська і зарубіжна), математика.

Сонет.

Заграли пахощі весняні,
Усе довкола зацвіло.
Закоханий я вже давно,
Але караюсь у незнанні:
Чи вже прийшла любов у твою душу,
Чи ти, осяяна красою,
неначе квітонька весною,
мене не любиш. Плакати мушу,
бо де ж прожити без тебе можу.
• Я закохався до нестями
У дівчину на сонце схожу
Хотілося б загоїти рани ці рани,
Або забути тебе, але...
Ти варта, любя, неземної шани!

Спасибі мамо.

Завжди проблеми в нас великі
І діти деякі не ситі,
А жаль їх дуже-дуже,
Бо за ріднею вони тужать.
І ставляться до них, як до тварини,
Примушують робити їх щоднини.
Бо інтернат - це як підбита птаха:
Дитина там живе без мами й тата,
А я живу в сім'ї заможній,
Яка усе на світі геть спроможна.
Люблю усю свою родину
Без неї я потрохи гину.
Не уясню як тим бідненьким діткам
Ростуть вони, але сміються рідко.
Тому щаслива, що у мене є родина
І вдячна я за все тобі, матусю мила!

Дорослішаю.

Пливуть мої юні роки,
Та їх уже не зупинить
І треба далі вчити уроки,
Щоб бути розумним у житті!
Хотілося б і далі гратись,
Від братика свого ховатись.
Але це все не повернуть,
Бо треба йти у дальню путь.

(12 років)

Вірте в свої сили

Не бійтеся і вірте в свої сили,
Боріться до останнього, щоб шанс отримати в житті.
Нехай не буде в вас лихого днини,
А вчинки ваші стануть золоті.
Багатство - це не все, що для людини варте!
Знання! Це найдорожчий скарб для всіх.
Якщо нема цього, життя стає тоді вже марне.
Прислухайтесь ви до порад моїх.
Будь завжди люблячим та милим,
В біді товаришам допомагай.
Будь сам собою, гарним, щирим
Й науку цю не забувай.
Бо лише так знайдеш в житті ти правильну дорогу.
Крокуй упевнено, рішуче, не гальмуй.
І використай цю єдину спробу.
А що зробив, того вже не жалуй.

Останній дзвоник.

Останній дзвоник задзвенить
І серце затріпоче,
Та не забудем неповторну мить
Як йшли до школи ми охоче.

Прощайте наші перші парти
І книга рідная «Буквар»
Не ті вже зустрічатимуться жарти,
Бо виріс я, дорослим став.

Мене звати Іра. Я народилася в місті Нововолинську 16 квітня 1994 року. Думаю, що вже тоді мені Нововолинськ дуже сподобався. З тих пір я тут живу до цього часу.

У чотири роки мене вперше привели у садочок «Вишенька». Це були найкращі роки мого життя. У школі я також навчалась із задоволенням. У ліцей я прийшла із третьої школи. Там моїми улюбленими предметами була фізика і всесвітня література.

Ще я дуже довго займалася бальними танцями, та коли прийшла в ліцей захопилася театром. Також я дуже люблю плести вироби із бісеру і щось майструвати. Тому записалася в гурток «Умілі руки»

В майбутньому мрію стати журналістом або актрисою. Маю надію, що навчання в ліцеї мені в цьому допоможе. Коли здійсниться моя мрія, буду багато подорожувати та обов'язково напишу про цю чудову школу, в якій мені пощастило навчатися.

Нововолинський ліцей-інтернат справив на мене гарне враження і за цей місяць, проведений мною у ньому, я знайшла багато нових друзів, через яких моє життя стало ще цікавішим і веселішим.

День самоврядування у лицейі

Працює адміністрація

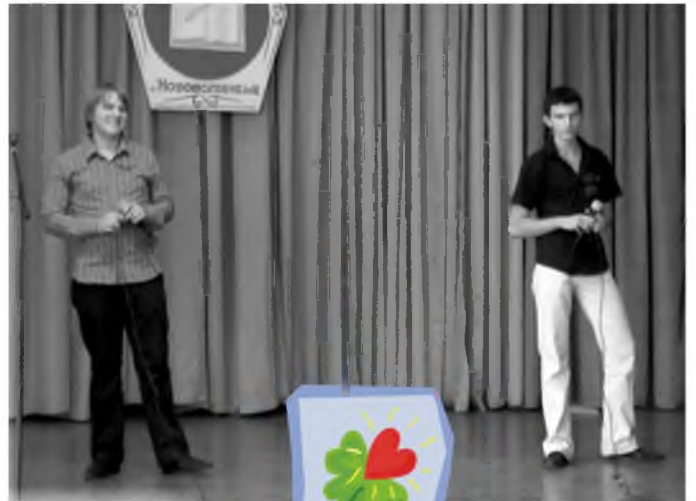
Чи важко бути вчителем?

Надіємось це не востаннє...

Фото з концерту до Дня працівників освіти

Осінь.

Кружляють вихором літа,
Проходять дні нестримно швидко.
Над нами осінь проліта,
Сяйнула листям непомітно.

Та ні, помітно, золотисто,
Запала в серце нам вона.
Кристала рік, полів намисто,
Осінь радісна пора.

Кленовим листям у вінку
Летить до нас осінь мрія.
Над полем, лісом, у садку,
Цікаву казку вітер віє.

Кружляє лист, летить у воду
І падає в обійми хвиль.
В повітрі сонячна погода,
Легкий, солодкий, теплий хміль.

Промінням сонце легко грає,
Дарує промінець землі.
Нас щирим щастям зіграє
І світить в хмурі будні дні.

Нам шле вітання осінь ясна
Прекрасним листям і теплом.
Привітних барв принцеса красна
Чарує щастям і добром.

Вероніка Кринична

Осіньній етюд.

Осінь... Загадкова й таємнича...
Романтична й неповторна... її щедрі
дарунки усюди: це багряне, жовтувате
листя дерев, це печальний клекіт
журавлів й затьмарене темними
хмарами небо. Мільярди прозоро-
кришталевих дощових крапель
стрімко летять донизу й розбиваються
об асфальт. Ранковий туман непомітно
огортає тіло й душу, він пробуджує
ностальгію. Осінь прекрасна... її
чарівність у ніжності квітів, палаючо-
жовтому соняшникові, Божественній
мелодії, застиглий у чистому повітрі.
Усе це не може не викликати
пристрасті й захоплення мистецтвом
осені, адже воно незрівнянне. Осіньній
талант вічний й непервершений.

Дарія Терновик.

Мелодія життя.

Стомившись від буденних клопотів, вона не могла дочекатись кінця зовсім нецікавої лекції. Але, нарешті, монотонне читання викладача перервав довгоочікуваний дзвінок. Дізналася, що зібрання гуртка художньої самодіяльності сьогодні відміняється. Це повідомлення було ані радісним, ані сумним. Одягнувши своє легеньке пальто, вона взяла декілька посібників під руку і попрямувала до виходу. Мовчки пройшла гамірний коридор і закрила за собою двері коледжу. Жовтневий вітерець одразу залишив усі свої забавки і почав переполіскувати її каштанове волосся, що легкими кучерями спадало на плечі. Потім глибоко вдихнув легкі парфуми і впав до ніг, сп'янівши від цього запаху. Автоматично звернула на знайому стежину, яка вела в обсіпаний золотом парк. Майже безхмарне небо було так низько, що, здається, можна було доторкнутися до нього рукою. Воно, неначе хамелеон, змінювало свій літній колір на якийсь інший, холодний. Відчуваючи під ногами бруківку, вона перевела свій погляд на парк, що світився невимовною красою. З дитячого майданчика чувся радісний сміх. В повітрі де-не-де літало бабине літо, зачіплювалося за гілки або ставало невидимкою. Спостерігаючи за ним, вона сіла на краєчок лавки. З тихим зітханням підперла голову обома руками, а погляд її великих очей полинув в глибину парку. Що ж зараз у її душі, про що зараз думає?..

Знеобережності її помітив уже трохи сонний промінець. Кризь гілки дерев і жовті листочки він миттю примчав і почав крутитись перед очима, аби його помітили. Ніби прокинувшись від сну, вона примружилась і затулилась від нього своєю рукою. Одразу відчула на долоні його ніжний дотик. Промінець за декілька секунд пробіг по її лінії життя та й зник кудись. Не захотів

розповісти, що там побачив. І що ж воно таке оте «життя»?.. Вдруге вона схаменулась, коли підручники впали з колін на землю. А ще ноти для скрипки, які їй були непотрібні, бо всі твори знала напам'ять. Та чомусь погляд зупинився саме на них. Як же тут усе цікаво, як і в нашому житті: то висока нота, то низька; то падаєш, то підіймаєшся. Щось триває довго, а щось лише одну мить, як от ця шістнадцята нота. Але вона аж над нотним станом висока. А ось на першій лінії розташувалась ціла (довга) нота «мі». Але без неї і мелодії не буде. І без падінь високі злетити не цікаві. Все співпадає. Як же вдало оцей Моцарт поєднав різні октави: низькі й високі. Хто ж композитор мелодії нашого життя?... «Я, я сама можу писати музику. Ми з скрипкою одне ціле. Я відчуваю, що вона хоче сказати,» - подумала вона і побігла додому. Навіть підручники забула у парку.

... Цього теплого червневого вечора вона сиділа в квартирі, перегортаючи сторінки якогось модного журналу. Вчорашній конкурс таки втомив її. На столі стояв букет оранжєвих троянд і листівка з написом: «Найкращій скрипачці в цілім світі від таємничого незнайомця». Моментами поглядала на золоту статуетку у формі скрипичного ключа. Внизу було викарбувано «За І місце». Позаду залишились дощові дні і сірі будні, попереду блискучі гастролі і популярність. У кожному місті її чекали люди. А ще чекав букет оранжєвих троянд і листівка, на якій булла написана одна й та сама фраза одним і тим самим почерком.

Вона це зробила. Вона стала композитором. Під свій високий голос писала високі мелодії. Але найкраща мелодія її життя, яку почала писати якась звичайна людина без ніякого таланту і без консерваторської освіти, а продовжила та, яка знає, яка сумна мелодія з низьких нот.

Юлія Яручик.

Пам'ятні дати у сфері розвитку української освіти і науки

1.11 - 1991 р. Верховна Рада України прийняла «Декларацію про національність України».

6.11 - 100 років від дня народження Семена Михайловича Жураховича (1907-1997), українського письменника, автора збірки оповідань «Нова дорога», роману «Київські ночі», повістей «Гора над морем», «Оті загублені рядки» та ін.

- 90 років від дня народження Олександри Михайлівни Бандури (1917), українського методиста-літературознавця, кандидата педагогічних наук, викладача української мови та літератури в середній школі, наукового співробітника Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР (1951-1988), фахівця в галузі теорії шкільного підручника, методики викладання української літератури в школі, лауреата Державної премії УРСР.

7.11 - 90 років тому (1917) урочисто відкрито Українську Академію педагогічних наук (УАПН), при якій започатковано курси для підготовки вчителів української мови та літератури.

- 150 років від дня народження Дмитра Івановича Багалія (1857-1932), українського історика, громадського й культурно-освітнього діяча, академіка Всеукраїнської АН, ректора і викладача історії України у Харківському університеті та Полтавському інституті народної освіти; архівознавця, голови Харківської міської думи, одного із засновників УАН, автора понад 400 праць з історії Слобожанщини, Лівобережної та Південної України ХУ-ХУІІІ ст.

- 100 років від дня народження Михайла Семеновича Гриценка (1907-1992), українського історика педагогіки, доктора педагогічних наук, учителя історії та суспільствознавства в трудових школах, профшколах, ФЗУ, робфаку, завідувача кафедри педагогіки Одеського державного університету, професора Одеського педагогічного інституту ім. К.Д.Ушинського, старшого наукового співробітника, професора-консультанта лабораторії теорії та історії педагогіки НДІ педагогіки України, автора наукових праць з історії школи в Україні, історії педагогіки, навчальних посібників з історії педагогіки для педінститутів України тощо.

8.11 - 120 років від дня народження Нестора Михайловича Малечі (1887-1979), українського мовознавця, етнографа, краєзнавця, фольклориста, педагога, кандидата філологічних наук, професора, фахівця в галузі вивчення лексики творів Т.Шевченка, автора словопоказчика до «Кобзаря», підручників і посібників для ліквідації неписьменності серед дорослого населення, автора посібника «Українська

мова. Книга для гуртків самоосвіти українського населення РРФСР».

9.11 - День української писемності та мови.

- 135 років від дня народження Богдана Сильвестровича Лепкого (1872-1941), видатного українського письменника, перекладача, літературознавця, художника, педагога, викладача української й німецької мов та літератури у Бережанській гімназії, професора Ягеллонського університету в Кракові, автора численних збірок малої прози, історичної тетралогії про гетьмана Мазепу та історичних повістей «Вадим», «Крутіж», «Орли», упорядника антології української поезії, наукового редактора першого «Повного видання творів Т.Шевченка», знавця європейської культури.

11.11 - 125 років від дня народження Федора Петровича Швеця (1882-1940), українського громадсько-політичного діяча, вченого-геолога, викладача Другої Київської гімназії, проректора та професора геології Українського державного університету в Києві, викладача українських вищих шкіл у Празі.

15.11 - 95 років від дня народження Андрія Самійловича Малишка (1912-1970), українського поета-лісняка, перекладача, громадського діяча, лауреата Державної премії УРСР ім. Т.Г.Шевченка, автора збірок поезій «Батьківщина», «До бою вставайте», «Україно моя», «Рута», «Серпень душі моєї», текстів пісень «Знову цвітуть каштани», «Пісня про Київ», «Пісня про рушник», «Ми підем, де трави похилі», «Вчителька» та ін.

16.11 - Міжнародний день толерантності.

- 110 років від дня народження Йосипа Захаровича Штокала (1897-1987), українського математика, професора, академіка АН УРСР, члена Президії АН, викладача Київського університету та Інституту математики АН УРСР, завідувача сектору історії природознавства і техніки Інституту історії АН УРСР, члена-кореспондента Міжнародної академії історії наук, розробника української наукової термінології (упорядника 18 російсько-українських термінологічних словників), автора праць із теорії диференціальних рівнянь, функцій комплексної змінної, операційного числення, історії математики України, ініціатора й керівника видання «Історії вітчизняної математики», монографії «Науково-технічний прогрес в Україні» (у 5-ти т.).

17.11 - Міжнародний день студентів.

20.11 - Всесвітній день дітей.

21.11 - День Архістратига Михаїла, покровителя Руси-України та її столиці

Києва.

- 140 років від дня народження Дмитра Матвійовича Синцова (1867-1946), українського математика, громадського діяча, академіка АН України, керівника Харківського математичного товариства, директора НДІ математики і механіки Харківського університету, автора праць із теорії конексів та їх застосування до інтегрування диференціальних рівнянь, питань викладання математики в середній і вищій школах, підручників для університетів і педінститутів.

22.11 - День свободи.

2005 р. - з нагоди річниці подій помаранчевого листопада (2004 р.), з метою утвердження в Україні ідеалів демократії, виховання почуття національної гідності Президент України видав указ від 19.11.05 р. № 1619/5005 про щорічне відзначення Дня свободи.

- 23.11 (ін. 23.10) - 135 років від дня народження Георгія Васильовича Пфейффера (1872-1946), українського математика, педагога, академіка АН УРСР, викладача вищих навчальних закладів Києва, директора об'єднаного Інституту математики і фізики АН УРСР, члена фізико-математичних товариств Києва, Москви, Франції, Німеччини, автора праць із проблем теорії диференціальних рівнянь з частинними похідними, алгебраїчної геометрії, теорії інтегралів тощо.

- 100 років від дня народження Івана Максимовича Кошелівця (1907-1999), українського літературознавця, критика, перекладача.

24.11 - День пам'яті жертв голодомору та політичних репресій.

- 120 років від дня народження Миколи Івановича Вавілова (1887-1943), українського і російського вченого-генетика, біолога, члена АН УРСР і СРСР, засновника сучасного вчення про біологічні засади селекції, вчення про центри походження культурних рослин, імунітет рослин, автора закону гомологічності рядів у спадковій мінливості організмів.

26.11 - 125 років від дня народження Пилипа Йосиповича Капельгородського (1882-1942), українського письменника, автора сатиричних віршів, фейлетонів, гуморесок, повістей «Аш-хаду», рома-ну-хроніки «Шурган» та ін. творів.

30.11 - 60 років від дня народження Катерини Вакулівни Мотрич (1947), української письменниці, автора збірок оповідань, повістей, творів у формі молитви («Молитва до мови», «Молитва до України» та ін.), історичного роману «Ніч після сходу сонця», роману «Досвіток».

Григоренко Петро Григорович

(1907 - 21.02.1987 р.) громадський та військовий діяч, генерал-майор. Народився у с. Борисівка (тепер Запорізька обл.) служив у Червоній армії, учасник боїв на річці Халкін-Гол (1939), брав участь у радянсько-німецькій війні 1941-1945 років. З 1945 викладач Військової академії ім. Фрунзе (Москва). У 1961 виступив з критикою сталінізму та політики М.Хрущова. 1963 створив Спілку боротьби за відродження ленінізму, за що 1964 позбавлений звання, нагород та пенсії. 1964-65 і 1969-74 зазнав переслідувань, перебував на примусовому психіатричному лікуванні, неодноразово заарештовувався, не мав ніякої роботи. У травні 1976 став членом-засновником московської Гельсінської групи за дотримання прав людини. Через свого близького товариша М.Руденка сприяв утворенню у листопаді 1976 в Києві Української Гельсінської групи, до якої увійшли 37 учасників (зокрема дисиденти Ніна Строката, Василь Стус, Левко Лук'яненко, Іван Кандиба, Надія Світлична та В'ячеслав Чорновіл, діячі національного руху Святослав Караванський, Оксана Попович, Оксана Мешко, Ірина Сенік, Петро Січко, Данило Шумук, Юрій Шухевич, релігійні активісти православний священник В Романюк. На відміну від багатьох українських діячів Григоренко не відразу сприяв українську національну позицію, залишаючись на позиції «інтернаціонального» захисту прав людини. З 1960-х активно боровся за відновлення прав кримськотатарського народу. Після офіційної реабілітації кримськотатарського народу (1967) вимагав дозволу на їх повернення на батьківщину, доносив звернення кримських татар до світової громадськості. 1977 виїхав до США для проведення медичної операції. 13.03.1977 року був позбавлений радянського громадянства. Написав спогади «В підпіллі можна зустріти тільки щурів...!» (Нью-Йорк, 1981). Похований у штаті Нью-Джерсі. 1999 у Сімферополі з ініціативи Меджлісу кримськотатарського народу встановлено бюст Григоренку.

Ось і промайнуло спекотне літечко. Позаду залишилися прекрасні дні, насичені різноманітними спогадами.

Особливими вони стали і для учнів ліцею: Бадзюнь О., Іжик О., Бучик С., Скодика Д., Трофимчука Д., Сусюка д. Адже саме їм наш заклад подарував чудову змогу побувати у таборі «Риф» у м. Бердянську (Азовське море).

Особисто я від цієї поїздки отримала багато приємних вражень. У таборі мані вдалося знайти нових друзів, товаришів. Більшість із них спортсмени. Адже я потрапила в особливий загін («отряд спортсменов»), де майже кожен мав якесь відношення до спорту. Досить цікаво було спілкуватися з дівчатами із Росії.

Треба сказати, що їм сподобалася наша колоритна українська мова. Вони навіть завели собі зошит, в якому записували нові, кумедні для них слова. Правда, деякі вимовити правильно так і не змогли до кінця зміни («паляниця», «вогнище», «парасолька»...). Зараз ми переписуємось електронними листами, SMS-ками.

Ми на азові

Велике задоволення приносили культмасові заходи, які проводилися кожного дня: «День бантиків», «День Нептуна», «День спорту», «День поцілунків»... Саме різноманітні конкурси, змагання, дискотеки, приємні зустрічі робили так, що мені не хотілося повертатися додому, прощатися з привітним Азовським морем, його казковою красою.

Хоча наша шістьорка не потрапила до одного загону, нам ніщо не заважало спілкуватися між собою.

Незабутньою залишиться остання ніч у поїзді: у когось із нас виявився неабияких хист малювання пастою на лиці. Одним словом, на ранок уже не було чим чистити зуби.

Наскільки ви зрозуміли, увесь цей час (з 12 липня по 24 липня) переплітався різноманітними яскравими моментами. І ми ніскільки не жалкуємо, що відвідали цей табір.

P.S. Щиро дякуємо адміністрації ліцею за таку можливість побачити і побувати у м. Бердянську!

Оксана Бадзюнь.

про спорт...

З 24 по 28 вересня на стадіоні «Шахтар» відбулися міжшкільні змагання з футболу. У них, звичайно, брала участь і наша команда ліцею, в складі якої були:

*Галаша Дмитро,
Бугай Павло,
Бенедь Вадим,
Дулько Олександр,
Будник Андрій,
Литвинець Вадим,
Сусюк Дмитро - воротар,
Куль Олександр,
Карпенко Олександр,
Глов Андрій,
Шустваль Костя,
Зраїтель Артур,
Патюк Роман,
Войтичук Сергій,
Ліщинський Богдан.*

Команда впродовж тижня мала змогу зіграти з командами шкіл міста. Всі ігри були вдалими, та

найкращий результат наші футболісти показали у грі з гравцями 5 школи. Матч був зіграний 27 вересня о 17.00 год. Якби суперники виграли цю гру, то могли б посісти 1 місце, але все сталося інакше...

Початок гри і відразу ж гол у ворота супротивників! Його вправно забиває Литвинець Вадим із 11-В класу (усім відомий як Заєць). Наша команда відчула неймовірний приплив енергії, про що свідчать ще два забитих гола Бенедом Вадимом (Голим) та Карпенком Олександром. Ці гравці, до речі, теж з 11-В.

Біля наших воріт вирувала дуже бурхлива гра, але воротар (Сусюк Дмитро) із цим завданням справився. Про це свідчить удар із штрафного, під час якого він, падаючи, вдаряється у штангу і

пошкоджує брову. І все ж таки голу немає, а на поле виходить Войтичук Сергій (Живчик), і стає на місце Дмитра. Знову удар по наших воротах! Суперники надіялися на гол, але їм знову не пощастило, тому що Живчик теж вправний воротар.

Цього дня гравцям ліцею посміхнулася фортуна. Усі були задоволені, а особливо вболівальники (не тільки з ліцею, а й з міста), адже рахунок 3:0.

У кінцевому результаті ліцеїсти, на превеликий жаль опинилися на VI місці. Та ж команд було 9!

Вітаємо та бажаємо успіхів у подальших іграх!

Сергій Войтичук
та Марина Колесник

**Голосують
всі!!!**

Новообраний парламент

**Президент
та його
заступник**

Інформаційний вісник набрано і зверстано на ліцейному видавничому комплексі.

Головний редактор *Надія Демчишина* Технічний редактор *Лілія Шустік*
Учнівські редактори *Дарія Терновик, Ірина Бойко та Софія Півницька*

Редакція не завжди поділяє погляди авторів публікацій

Засновник Нововолинський ліцей-інтернат Волинської обласної ради
ЛІЦЕЇСТ
Свідоцтво - серія ВЛ №158 від 23.12.1999 р.
Наклад 600 Ціна договірна

Віддруковано у друкарні ППФ «Мінотавр» м. Нововолинськ,
вул. Грушевського, 19, тел (03344) 24658,
свідоцтво ДК №1278 від 18.03.2003 зам.№

Наша адреса:

Волинь, м. Нововолинськ,
вул. Пирогова, 1,
Нововолинський ліцей-інтернат
Волинської обласної ради.
тел. (03344) 36772, 22860
licey@eltech.com.ua